

Boekenmeester Kurt

Testen of niet, leesonderwijs met visie werkt

“Ik, een straf verhaal? Ze hebben me al vaker gevraagd om erover te komen vertellen aan een hogeschool, maar laat mij maar doen hier op school.” Net dat maakt het verhaal van boekenmeester Kurt De Belder straf: hard werken aan zijn passie voor boeken op school.

“Ach, ik was ooit fout gestart met dat lezen in mijn eigen klas, heel lang geleden. Je kent dat wel, de klassieke klasbib, alle boeken met de rug gepresenteerd. En een boekvoorstelling voor de hele klas. We werkten eigenlijk niet aan leesplezier. Tot ik in 2012 op een vorming Daniëlle Daniëls tegenkwam. Zij heeft de vonk doen overslaan. Zo ben ik voor de hele wijk-school van start gegaan. Nu werken we vanaf de kleuterschool aan leesplezier. Met twee collega's en het zorgteam brachten we dit op een pedagogische studiedag die we zelf ineengestoken hebben. Dat was de start van een heel traject.”

Geen testen nodig

“Volgens PISA gaat ons leesonderwijs achteruit, maar dat was niet de aanleiding om hier voluit voor te gaan. Ja, je kan dit testen. Maar ik denk op lange termijn. Dagelijks lezen maakt je sterker qua taal en woordenschat, zinsstructuur, teksten schrijven, maar ook voor wiskunde en algemene kennis gaan kinderen erop vooruit. Ik zal nooit weten wat het verschil zou zijn, moest ik het niet doen in mijn klas. Maar ik zie het aan de veel-lezers: ze schrijven veel breder, met een andere woordenschat. Daar heb ik geen testen voor nodig.”

Vier succesfactoren

“Ouwe brol? Boeken van mezelf uit de jaren 80? Weg ermee! Ga breed, tot en met tijdschriften en strips. Zorg voor een rijk en aantrekkelijk, eigentijds boekenaanbod. Rust je bib zo uit dat ze aanspreekt om iets te nemen: met de boekenkافت naar voor uitgesteld. Ik geef mijn klas ook regelmatig boeken 'cadeau' die ik uit mijn achtergehouden voorraad haal. Ze passen vaak in een thema. En een boekcadeautje uitpakken ... het doet elke keer weer lezen!

Er ontstaan hier veel boekenbabbels. Kinderen gaan op een informele manier met enkele vriendjes op de gang een boek voorstellen. Geen dwang, geen quotering, geen boekenlijstjes. Ik heb praatkaartjes ontworpen om over die boeken te spreken. Dit idee is trouwens overgenomen door een uitgeverij.

Voorlezen doen we zo vaak mogelijk. Als ik een minder populair boek elke dag een kwartiertje voorlees, gaan kinderen nadien het boek zelf vastpakken. Ze genieten verder van het verhaal en lezen het boek uit. Kinderen lezen elke dag in de klas een eigen boek. We trekken daar een kwartiertje voor uit. En er is niemand die daarbij een zucht slaakt. Ze zijn gemotiveerd. Meer dan 400 scholen doen dit 'kwartierlezen' al. Het zorgt voor een rustmoment.”

Goede communicatie

“Ik ben per week anderhalf uur vrijgesteld voor ons leesbeleid op school. Ik maak brieven aan ouders, ik regel de bezoeken aan de bib, de voorleesweek, ... Ik breng ook de collega's op de hoogte van nieuw leesmateriaal. Zo zorg ik ervoor dat onze vier succesfactoren blijven leven. Herhaling werkt. Dat en voldoende middelen.”

TEKST
Christof De Mol

FOTO
Daniël Rys

‘Veel-lezers schrijven veel breder, met een andere woordenschat.
Ik zie dat, daar heb ik geen testen voor nodig.’

‘Zorg voor een rijk en aantrekkelijk, eigentijds boekenaanbod.’

